

Briuselis, 04 FEV. 2011

Gerbiama Seimo Pirmininke,

Komisija norėtų padėkoti Lietuvos Respublikos Seimui už nuomonę dėl Komisijos pateikto Direktyvos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sezoninio darbo tikslais sąlygų pasiūlymo (COM(2010)379). Komisijai buvo ypač svarbi joje pareikšta nuomonė dėl pasiūlymo atitikties subsidiarumo principui.

Kad Europos Sąjunga tinkamai veiktų, būtinas aktyvus visų suinteresuotųjų šalių, taip pat nacionalinių parlamentų, dalyvavimas, todėl Komisija džiaugiasi, kad nacionaliniai parlamentai imasi Lisabonos sutarties jiems suteikto naujo vaidmens ir atsakomybės.

Europos Komisija dėkinga už daugelio nacionalinių parlamentų išreikštą susidomėjimą minėtu pasiūlymu. Ji pažymi, kad skirtingi parlamentų rūmai pareiškė labai skirtingų nuomonių dėl subsidiarumo ir dėl pasiūlymo esmės.

Pirmą kartą keičiantis nuomonėmis Taryboje paaiškėjo, kad iš esmės visi pritaria pasiūlymui, pabrėžta papildoma nauda visai Europai, taip pat kad reikia būti lankstiems ir atsizvelgti į nacionalinius ypatumus. Kai kurios valstybės narės iškelė problemiškesnių klausimų dėl Sezoninių darbuotojų direktyvos – jos išreiškė abejonių dėl subsidiarumo ir vienodų su ES piliečiais socialinės apsaugos sąlygų.

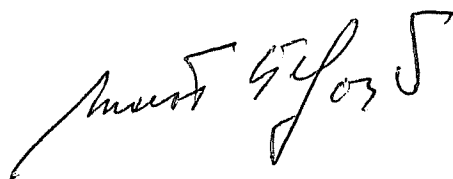
Europos Parlamente dauguma šalių pasiūlymui labai pritarė.

Per 8 savaitių terminą nebuvo surinktas Sutarties protokole Nr. 2 nurodytas reikiamas balsų skaičius. Nepaisant to, palaikydama politinį dialogą su nacionaliniais parlamentais, Komisija tikrai atidžiai išnagrinėjo visas iš 17 parlamentų rūmų gautas nuomones ir atsizvelgė į įvairias jose pateiktas pastabas.

Šio laiško priede rasite atsakymus į svarbiausius klausimus, kuriuos Komisijai pateiktose nuomonėse iškelė nacionaliniai parlamentai. Kaip įprasta, visi atsakymai bus skelbiami Komisijos interneto svetainėje „Europa“.

Komisija tikisi, kad šių paaiškinimų pakaks Lietuvos Respublikos Seimui kilusioms abejonėms išsklaidyti.

Tikiuosi, mūsų politinį dialogą tęsime.

Irenai DEGUTIENEI
Seimo Pirmininkei
Seimas
Gedimino pr. 53
LT-01109 VILNIUS

KOMISIJOS ATSAKYMAS Į NACIONALINIŲ PARLAMENTŲ NUOMONĘ DĖL SUBSIDIARUMO, KIEK TAI SUSIJĘ SU PASIŪLYMU DĖL DIREKTYVOS DĖL TREČIŲJŲ ŠALIŲ PILIEČIŲ ATVYKIMO IR APSIGYVENIMO SEZONINIO DARBO TIKSLAIS SĄLYGŲ (COM(2010) 379)

I. Politinės aplinkybės

Prieš aptariant konkrečius iškeltus klausimus, reikia turėti omenyje, kad šis pasiūlymas yra Europos Sąjungos pastangų sukurti plataus masto imigracijos politiką dalis.

Nuo 1999 m. Tamperės Europos Vadovų Tarybos Europos Sąjunga siekė, remdamasi Amsterdamo sutartimi jai suteiktomis naujomis galiomis, sukurti visapusišką imigracijos politiką ir atsižvelgti į visus šio reiškimo aspektus, t. y. teisėtą ir neteisėtą imigraciją, vizų ir sienų politiką, bendradarbiavimą su imigrantų kilmės šalimis ir vienodas sąlygas trečiųjų šalių piliečiams.

2001 m. Komisija priėmė pasiūlymą dėl *Direktyvos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo, siekiant apmokamo darbo ir savarankiškai dirbančio asmens ekonominės veiklos, sąlygų*¹. Nors kitos Europos institucijos pateikė teigiamą nuomonę², diskusijos Taryboje baigėsi per pirmąjį teksto svarstymą, ir 2006 m. pasiūlymo buvo oficialiai atsisakyta³.

2005 m. *Hagos programa* dar kartą patvirtinta teisėtos migracijos reikšmė tolesniam ekonominiam vystymuisi Europos Sąjungoje, ir Komisija paraginta pateikti teisėtos migracijos politikos planą, „į kurį būtų įtraukta priėmimo tvarka, sudaranti sąlygas nedelsiant reaguoti į svyruojančius migruojančios darbo jėgos poreikius darbo rinkoje“⁴. 2005 m. Komisijos komunikate *Teisėtos migracijos politikos planas*⁵ numatyta priimti penkis teisėkūros pasiūlymus dėl darbo jėgos imigracijos, įskaitant dėl sezoninių darbuotojų atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų. 2009 m. *Europos imigracijos ir prieglobsčio paktu*⁶ išreikštas Europos Sąjungos ir jos valstybių narių įsipareigojimas vykdyti sąžiningą, veiksmingą ir nuoseklią politiką, susijusią su migracijos keliamais uždaviniais ir teikiamomis galimybėmis. Galiausiai 2009 m. *Stokholmo programoje*, kuriai Europos Vadovų Taryboje pritarė visų valstybių narių ir jų vyriausybės vadovai, pakartotas Komisijos ir Tarybos įsipareigojimas įgyvendinti Teisėtos migracijos politikos planą, kuriuo raginama kurti perspektyvią ir visapusišką, solidarumu ir atsakomybe grindžiamą migracijos politiką. *Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų plane* numatyta pasiūlymą dėl sezoninių darbuotojų įgyvendinti 2010 m.⁷

¹ COM(2001) 386.

² Nuomonės: 2003 m. vasario 12 d. Europos Parlamento nuomonė (A5-0010/2003); 2002 m. sausio 16 d. Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė (SOC/084, CES 28/2002); 2002 m. kovo 13 d. Regionų komiteto nuomonė (CdR 386/2001).

³ Reikia priminti, kad teisėtos migracijos klausimais reikėjo priimti vieną sprendimą Taryboje ir surengti konsultacijas su Europos Parlamentu.

⁴ COM(2005) 184 galutinis.

⁵ COM(2005) 669.

⁶ ASIM 72, Nr. 13440/08.

⁷ COM(2010) 171 galutinis.

II. Bendrosios pastabos dėl pasiūlymo

A. Migracijos srautai

Komisija norėtų dar kartą išsakyti savo nuomonę, kad bendra sezoniniams darbuotojams skirta Europos Sąjungos schema padėtų užtikrinti, kad siūlomo minimalaus tos srities teisės aktų derinimo visoje Europos Sąjungoje rezultatai būtų panašūs. Tokiu atveju valstybės narės būtų vienodai patrauklios ir dėl šios priežasties migracijos srautai visoje Europos Sąjungoje nebūtų iškraipomi dėl galimų valstybių narių taisyklių skirtumų.

Komisija pripažįsta, kad pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 79 straipsnio 5 dalį dėl į savo teritoriją įsileistino ekonominių migrantų skaičiaus sprendžia valstybės narės. Kita vertus, šiuo principu niekaip nepaneigiamas argumentas dėl migracijos srautų iškraipymo. Iš tiesų kvotos turi būti tik vienas iš migracijos srautams įtaką darančių elementų. Kitas tiek pat svarbus aspektas – nacionalinių schemų patrauklumas. Kaip nurodyta pirmiau, tikimasi, kad sukūrus bendrą Europos Sąjungos sistemą bus užtikrinta, kad migracijos srautai nebūtų iškraipomi dėl skirtingo siūlomų schemų patrauklumo.

B. Šengeno taisyklės

Komisija pakartoja savo vertinimą, kad Šengeno erdvei be vidaus sienų būtinos bendros minimalios taisyklės siekiant sumažinti likimo ilgiau, nei leistina, ir neteisėto atvykimo pavojų, kuris gali kilti dėl netikslų ir nevienodų sezoninių darbuotojų priėmimo taisyklių.

C. Darbuotojų apsauga / socialinio dempingo prevencija

Būtina nustatyti bendrus Europos Sąjungos standartus, siekiant užtikrinti, kad visoje Europos Sąjungoje trečiųjų šalių sezoniniai darbuotojai turėtų socialines ir ekonomines teises, kurios kuo labiau atitiktų Sąjungos piliečių teises ir būtų teisiškai įgyvendinamos. Tai ypač svarbu siekiant išvengti išnaudojimo ir standartų neatitinkančių darbo sąlygų bei piktnaudžiavimo – tai Europos Sąjungoje, deja, pasitaiko. Tai taip pat būdas užtikrinti, kad trečiųjų šalių sezoniniai darbuotojai nesažiningai nekonkuruotų su Sąjungos piliečiais.

Be to, reikėtų pabrėžti, kad pasiūlyme nustatyti su tuo susiję minimalūs standartai. Pagal 4 straipsnio 2 dalį dėl palankesnių nuostatų valstybės narės gali priimti arba išlaikyti palankesnes nuostatas dėl sezoninių darbuotojų teisių.

D. Darbo rinkų skirtumai

Komisija sutinka su pastaba, kad trečiųjų šalių sezoninių darbuotojų paklausa Europos Sąjungos valstybėse narėse nevienoda. Tai aiškiai nurodyta poveikio vertinime⁸. Pasiūlyme atsižvelgiama į šį ir kitus valstybių narių darbo rinkų skirtumus ir pateikiamos tam tikros nuostatos, kurios turėtų leisti valstybėms narėms suderinti nacionalinius ypatumus. Svarbiausia tai, kad, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 79 straipsnio 5 dalyje ir pakartota pasiūlymo 6 straipsnio 3 dalyje, dėl trečiųjų šalių sezoninių darbuotojų skaičiaus nusprendžia juos įsileidžiančios valstybės narės. Pagal 6 straipsnio 2 dalį ir 14 konstatuojamąją dalį valstybės narės taip pat gali atlikti darbo rinkos tyrimą ir nustatyti ekonomikos sektorius, kuriems taikoma sezoninio darbo apibrėžtis, kaip numatyta pasiūlymo 3 straipsnio c punkte.

⁸ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. Poveikio vertinimas, pridedamas prie pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sezoninio darbo tikslais sąlygų, SEC(2010) 887, p. 9–10.

E. Bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis ir apykaitinė migracija

Komisija pakartoja savo nuomonę, kad suderintos migracijos taisyklės supaprastins Europos Sąjungos bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis. Migracijos ir vystymosi ryšys yra neabejotinas⁹. Kai kurios trečiosios šalys jau seniai nekantriai laukia bendro trečiųjų šalių sezoniniams darbuotojams taikomo Europos Sąjungos teisinio režimo, ir jis laikomas svarbiu Europos Sąjungos migracijos politikos elementu, galinčiu turėti didelį poveikį vystymosi politikai¹⁰. Todėl nereikėtų nuvertinti naudos, kurią pasiūlymas ateityje turėtų vystomojo bendradarbiavimo srityje.

Reaguodama į kai kurių nacionalinių parlamentų išreikštas abejones dėl apykaitinės migracijos idėjos, Komisija norėtų pakartoti, kad skatinant teisėtą migraciją ir judumą apykaitinė migracija ne tik skatina socialinį ir ekonominį kilmės ir tikslo šalių vystymąsi, bet ir, tikėtina, padeda užkirsti kelią neteisėtai migracijai, nes atveria teisėtos migracijos kelius¹¹. Be to, dažnai teigiama, kad apykaitinė migracija gali padėti pasiekti trejopos naudos, t. y. tikslo šalis gali patenkinti savo darbo rinkos poreikius; į savo kilmės šalis sugrįžę trečiųjų šalių migrantai parsiveža patirtį, žinias ir lėšų, kurios padeda jų kilmės šalims¹².

III. Konkrečios nuostatos

A. Teisinis pagrindas (įvadinės nuostatos ir 1 straipsnis)

Pasiūlymas visų pirma apima trečiųjų šalių piliečių, teisėtai gyvenančių valstybėje narėje, atvykimo ir apsigyvenimo sąlygas ir teises. Todėl tinkamas teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktai.

Be to, reikia pridurti, kad Europos bendrijos steigimo sutarties 63 straipsnio 3 ir 4 dalys, kurios dabar atitinka 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktus, naudotos kaip teisinis pagrindas priimant kitus teisės aktus teisėtos migracijos srityje¹³.

B. Pareiga nurodyti atlyginimo dydį ir darbo valandas per savaitę (5 straipsnis)

5 straipsnio 1 dalies a punkte, kaip dokumentai, kuriuos būtina pateikti, norint atvykti, nurodyta darbo sutartis ar įpareigojantis darbo pasiūlymas, kuriame nurodytas atlyginimo dydis ir darbo valandos. Komisija mano, kad būtina užtikrinti, kad trečiųjų šalių piliečiai gautų tinkamą darbo užmokestį ir dirbtų deramą valandų skaičių. Tai svarbu ne tik siekiant užkirsti kelią galimam piktnaudžiavimui įdarbinant trečiųjų šalių piliečius, bet ir užtikrinti, kaip nurodyta 5 straipsnio 2 dalyje, kad sezoniniai darbuotojai turėtų pakankamai išteklių ir jiems nereikėtų naudotis priimančiosios valstybės narės socialinės paramos sistema.

⁹ Tarybos išvados dėl politikos suderinamumo vystymosi labui, 2974-asis Išorės santykių tarybos posėdis, Briuselis, 2009 m. lapkričio 17 d.

¹⁰ Žr., pavyzdžiui, diskusijas, plėtotas įgyvendinant ES ir Afrikos partnerystę migracijos, judumo ir užimtumo srityse.

¹¹ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. Europos vystymosi politikos darnos 2010–2013 m. darbo programa, pridedama prie Komisijos komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Dvylikos punktų ES veiksmų planas Tūkstantmečio vystymosi tikslams pasiekti“, SEC(2010) 421 galutinis, p. 26.

¹² Žr., pavyzdžiui, ES ir AKR šalių dialogą migracijos ir vystymosi klausimais.

¹³ Žr., pavyzdžiui, 2003 m. lapkričio 25 d. Direktyvą 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso arba 2009 m. gegužės 25 d. Direktyvą 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą.

C. Sąjungos pirmenybė (6 straipsnio 2 dalis)

Komisija norėtų pabrėžti, kad pasiūlyme laikomasi Sąjungos pirmenybės principo, kaip apibrėžta 2003 m. ir 2005 m. Stojimo aktų nuostatose. Pasiūlymo 7 konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad Direktyva „turėtų būti taikoma nepažeidžiant Europos Sąjungos pirmenybės principo patekimo į valstybių narių darbo rinką srityje, kaip apibrėžta atitinkamose Stojimo aktų nuostatose“. Tai taip pat patvirtinama 6 straipsnio 2 dalyje dėl atmetimo pagrindų, kurioje nurodyta, kad valstybės narės gali patikrinti, ar į atitinkamą darbo vietą negalima įdarbinti savo piliečių, kitų ES piliečių arba teisėtai valstybėje narėje gyvenančių trečiųjų šalių piliečių, kurie jau priklauso jų darbo rinkai.

D. Dokumentas, kuriuo leidžiama gyventi ir dirbti trumpesnę nei 3 mėnesių laikotarpį (10 straipsnis)

Komisija norėtų paaiškinti, kad pasiūlymu nedraudžiama valstybėms narėms išduoti darbo leidimus trumpesniam nei trijų mėnesių arba trijų mėnesių laikotarpiui. Nors pasiūlyme tikrai nustatoma pareiga sezoniniams darbuotojams išduoti leidimus gyventi ilgesnį nei trijų mėnesių laikotarpį, šis įpareigojimas nedraudžia valstybėms narėms išduoti trumpesnio laikotarpio leidimus. Šį klausimą sprendžia valstybės narės.

E. Buvimo trukmė (11 straipsnio 1 dalis)

Komisija atidžiai išnagrinėjo su buvimo trukme susijusias pasirinkimo galimybes. Ji patikrino galiojančius valstybių narių tos srities teisės aktus ir išsiaiškino, kad beveik visose valstybėse narėse terminas yra nuo trijų iki šešių mėnesių, tačiau yra ir valstybių narių, kuriose numatytas ilgesnis buvimas iki 12 mėnesių¹⁴. Todėl atsižvelgdama į tai, kad vienas iš direktyvos tikslų yra padėti darbdaviams patenkinti sezoninio darbo jėgos poreikį, kartu užtikrinant, kad visus metus dirbamo darbo nedirbtų trečiųjų šalių sezoniniai darbuotojai, Komisija pasiūlė šešių mėnesių terminą.

F. Galimybė pakeisti darbdavį (11 straipsnio 2 dalis)

Galimybė trečiųjų šalių sezoniniams darbuotojams pakeisti darbdavį yra dar vienas svarbus mechanizmas, kuriuo užtikrinama šios pažeidžiamos darbuotojų grupės apsauga. Būtina užtikrinti, kad sezoniniai darbuotojai nebūtų priklausomi nuo savo darbdavių. Tačiau reikia pabrėžti, kad pakeisti darbdavį ir sudaryti naują sutartį galima tik per nustatytą maksimalų šešių mėnesių laikotarpį.

G. Leidimas keliems sezonams (12 straipsnis)

Leidimai keliems sezonams laikomi naudinga priemone užtikrinti, kad trečiųjų šalių sezoniniai darbuotojai turėtų galimybę įsidarbinti valstybėje narėje daugiau nei vieną sezoną – ši sistema turėtų padėti išvengti likimo ilgiau, nei leistina. Tai taip pat reiškia, kad darbdaviai gali tikėtis stabilesnės ir jau apmokytos darbo jėgos¹⁵. Vis dėlto reikia pabrėžti, kad valstybėms narėms palikta tam tikra veiksmų laisvė. Tiksliau, kiekviena valstybė narė gali pasirinkti, ar ji pageidauja išduoti daugiametį leidimą ar taikyti supaprastintą tvarką tiems trečiųjų šalių piliečiams, kurie pateikia prašymą būti priimti kitais metais.

¹⁴ Žr. pirmiau nurodyto *poveikio vertinimo* p. 9, 10–11.

¹⁵ *Komisijos komunikatas Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Migracija ir vystymasis: keletas konkrečių orientyrų“*, Briuselis, 2005 m. rugsėjo 1 d., COM(2005) 390 galutinis, p. 7.

H. Būstas (14 straipsnio 1 dalis)

Pareiga pateikti būsto suteikimo įrodymus yra dar vienas svarbus pasiūlymo elementas, kuriuo užtikrinama, kad darbuotojai migrantai nebūtų išnaudojami. Kita vertus, reikia pabrėžti, kad šia nuostata neužkraunama per didelė našta darbdaviams, nes būstą gali suteikti arba darbdavys, arba trečiasis asmuo, ir sezoniniams darbuotojams gali reikėti mokėti nuomą.

I. Socialinė apsauga (16 straipsnio 2 dalis ir 22 konstatuojamoji dalis)

Atsižvelgiant į susirūpinimą, kad trečiųjų šalių sezoniniams darbuotojams galėtų būti suteikta daugiau teisių nei Sąjungos piliečiams socialinės paramos srityje, reikia pabrėžti, kad pasiūlymu užkertamas kelias tokiai galimybei. Tiksliau, 22 konstatuojamoje dalyje nustatyta, kad „trečiųjų šalių sezoniniams darbuotojams turėtų būti taikomos tos pačios sąlygos socialinės apsaugos srityse, išvardytose Reglamento (EB) Nr. 883/04 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 3 straipsnyje. Tačiau šia direktyva neturėtų būti suteikiama daugiau teisių nei numatyta galiojančiuose ES socialinės apsaugos teisės aktuose trečiųjų šalių piliečiams, kurių padėtis susijusi su keliomis valstybėmis narėmis. Be to, šia direktyva neturėtų būti suteikiamos teisės tais atvejais, kurie neįeina į ES teisės aktų taikymo sritį, pavyzdžiui, trečiojoje šalyje gyvenantiems šeimos nariams. Tai neturi įtakos valstybių narių nacionalinės teisės aktų, kuriuose įmokoms į pensijų sistemą nustatytos *de minimis* taisyklės, nediskriminaciniam taikymui.“

IV. Kitos pastabos

A. Galimybė dirbti kitoje valstybėje narėje

Kalbant apie buvimo trukmę, pasiūlymas yra aiškus: trečiosios šalies piliečiui turėtų būti leista gyventi valstybėje narėje ne ilgiau kaip šešis bet kurių kalendorinių metų mėnesius, po kurių jis turėtų grįžti į trečiąją šalį (pasiūlymo 11 straipsnis kartu su 3 straipsnio b dalimi). Kitaip tariant, šešių mėnesių laikotarpis nustatomas buvimui valstybėje narėje, o ne visoje Europos Sąjungoje. Tai reiškia, kad pasiūlymu nesiekama atmesti galimybės trečiosios šalies piliečiui ieškoti sezoninio darbo antroje valstybėje narėje, kadangi tokia schema be reikalo apribotų tiek potencialius darbdavius, tiek darbuotojus ir svarbiausia sukurtų papildomą našta valstybėms narėms.

B. Neteisėtas įdarbinimas / buvimas

Atsižvelgiant į išreikštus prieštaravimus, kad pasiūlymu nepakankamai sprendžiamas neteisėto įdarbinimo ir (arba) neteisėto buvimo klausimas, reikia pakartoti, kad pasiūlymą reikia suvokti kaip platesnio masto migracijos politikos sistemos dalį. Šie aspektai reguliuojami kitomis Europos Sąjungos priemonėmis, pirmiausia Direktyva 2009/52/EB, *kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai*, ir Direktyva 2008/115/EB *dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse*.

Tačiau pasiūlymu vis dėlto netiesiogiai sprendžiami neteisėto įdarbinimo ir (arba) buvimo klausimai. Atverdamas teisėtos migracijos kelius ir nustatydamas mechanizmą, kuriuo trečiųjų šalių piliečiams suteikiama galimybė teisėtai grįžti ateinančią sezoną, pasiūlymas gali būti toks pats veiksmingas kaip ir baudžiamojo pobūdžio priemonės, kiek tai susiję su neteisėtos migracijos problemos sprendimu. Iš tiesų svarbu sukurti daugiau teisėto darbo

galimybių trečiųjų šalių migrantams, kartu jiems suteikiant galimybę periodiškai grįžti į savo šalis ir taip išlaikyti ryšius su šeima ir vietos bendruomene.

C. Papildomos sąnaudos

Nors nustačius siūlomą teisinę sistemą tam tikroms valstybėms narėms gali tekti papildoma administracinė ir finansinė našta (išsamia analizę žr. poveikio vertinimo p. 40–43), tikimasi, kad nustatytos schemos privalumai atsvers galimas sąnaudas.

D. Nepateikta tinkama subsidiarumo klausimo analizė

Direktivos pasiūlymo aiškinamojo memorandumo 6–7 puslapiuose yra skyrius dėl subsidiarumo principo¹⁶. Be to, prie pasiūlymo pridėjame poveikio vertinime ir prieduose nustatoma problema, apibrėžiami tikslai, analizuojamos politikos pasirinkimo galimybės ir išdėstomos siūlomos teisinės sistemos ypatybės, įskaitant tikėtinų sąnaudų vertinimą¹⁷. Komisija mano, kad subsidiarumo klausimas išnagrinėtas tinkamai ir kad pasiūlymu laikomasi subsidiarumo principo.

V. Baigiamosios pastabos

Apibendrinant Komisija mano, kad pasiūlymas dėl *Direktivos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sezoninio darbo tikslais sąlygų* yra svarbi teisėkūros iniciatyva.

Komisija padarė viską, kad pateiktų suderintą pasiūlymą, atsižvelgdama į įvairius, kartais skirtingus suinteresuotųjų subjektų interesus. Komisija įsitikinusi, kad Europos Parlamentas ir Taryba iš esmės prisidės prie šio pasiūlymo ir taip galės patobulinti jo tekstą. Komisija tiki, kad po abiejų teisės aktų leidėjų atlikto nagrinėjimo šioje srityje bus nustatytos bendros taisyklės.

¹⁶ Taip pat žr. pirmiau nurodyto *poveikio vertinimo* p. 9, 15–16.

¹⁷ Ten pat, p. 33–43.